

prima instanță: E. Cojocari
instanța de apel: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru
instanța de recurs: A. Cobăneanu, I. Oprea, I. Druță

dosarul nr. 2rh-115/18

ÎNCHEIERE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând cererea de revizuire depusă de Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Gheaur împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Azolux”, Băncii Comerciale „Banca Socială” Societate pe Acțiuni cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de ipotecă și a acordurilor adiționale și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2017 prin care a fost respins recursul declarat de Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Gheaur împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017

constată:

La 31 iulie 2015, Alexandru Gheaur a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Azolux”, BC „Banca Socială” SA, intervenienți accesorii notarul public Oleg Gladîș și Carolina Panuș cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de ipotecă și a acordurilor adiționale și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în perioada anilor 2010 – 2014, între BC „Banca Socială” SA și SRL „Azolux” au fost încheiate nouă contracte de credit.

Menționează că în scopul asigurării rambursării creditelor acordate, în aceeași perioadă între BC „Banca Socială” SA și SRL „Azolux” au fost încheiate șase contracte de ipotecă.

Astfel, în scopul asigurării rambursării de către SRL „Azolux” a creditului acordat de BC „Banca Socială” SA în temeiul contractului de credit nr. 160/2010

din 9 iunie 2010, între BC „Banca Socială” SA și SRL „Azolux”, la 10 iunie 2010 a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 250, iar la 27 iulie 2010 - contractul de ipotecă nr. 415.

În scopul asigurării rambursării de către SRL „Azolux” a creditului acordat de BC „Banca Socială” SA în temeiul contractului de credit nr. 247/2010 din 12 august 2010, între BC „Banca Socială” SA și SRL „Azolux”, la 18 august 2010, a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 471, contractul de ipotecă nr. 473 și contractul de ipotecă nr. 474.

Afirmă că la 22 iulie 2014, în scopul asigurării rambursării de către SRL „Azolux” a tuturor creditelor acordate de BC „Banca Socială” SA în temeiul contractelor de credit încheiate, între BC „Banca Socială” SA și SRL „Azolux” a fost încheiat contractul de ipotecă nr. 248.

Cu referire la prevederile din Legea privind societățile cu răspundere limitată și prevederile din pct. 5.1, 6.1, 6.27, 7.1-7.4 din statutul SRL „Azolux”, relevă că contractele de ipotecă încheiate de către SRL „Azolux” și BC „Banca Socială” SA au fost încheiate contrar prevederilor legale și a statutului SRL „Azolux”.

Evidențiază că Adunarea Generală a Asociaților a SRL „Azolux” niciodată nu a adoptat hotărârea privind încheierea cu BC „Banca Socială” SA a contractelor de ipotecă menționate.

La fel, nu a fost adoptată nicio hotărâre a Adunării Generale a Asociaților a SRL „Azolux” prin care să fie dispusă constituirea raporturilor de ipotecă asupra bunurilor imobile nominalizate exhaustiv în contractele de ipotecă încheiate cu BC „Banca Socială” SA sau prin care să fie atribuită competența administratorului de a încheia asemenea contracte de ipotecă.

Relatează că au avut loc mai multe adunări generale a asociaților, la care s-a decis doar solicitarea de la banca vizată a creditelor, pentru a efectua o analiză amplă a condițiilor care vor fi înaintate de bancă și eventuala oportunitatea încheierii a contractelor de credit, dar nici într-un caz nu a fost adoptată hotărâre privind încheierea unor contracte de ipotecă și atribuirea competenței administratorului de a încheia asemenea contracte de ipotecă.

Consideră că contractele de ipotecă menționate au fost încheiate cu BC „Banca Socială” SA contrar normelor imperative din Legea privind societățile cu răspundere limitată și statutului SRL „Azolux”.

Luând în considerație faptul că în cadrul încheierii contractelor de credit au fost încălcate prevederile din art. 48, 49, 58, 60, 69, 71-74 din Legea privind societățile cu răspundere limitată, care totodată sunt norme imperative, în temeiul prevederilor art. 216-220 Cod civil, consideră că contractele de ipotecă menționate urmează a fi constatate (declarat) de către instanța de judecată ca nule.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 48, 49, 58, 60, 69, 71-74 din Legea privind societățile cu răspundere limitată, art. 199-215, 216-220, 666 și 1236 Cod civil, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea nulității absolute a contractelor de ipotecă încheiate între SRL „Azolux” și BC „Banca Socială” SA și anume, contractului de ipotecă nr. 250 din 10 iunie 2010, contractului de ipotecă nr. 415 din 27 iulie 2010, contractului de ipotecă nr. 471 din 18 august 2010, contractului de ipotecă nr. 473 din 18 august 2010, contractului de ipotecă nr. 474 din

18 august 2010, contractului de ipotecă nr. 248 din 22 iulie 2014, precum și încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Râșcani mun. Chișinău din 12 octombrie 2015 a fost admisă acțiunea.

A fost constatată nulitatea absolută a contractelor de ipotecă și a acordurilor adiționale încheiate între SRL „Azolux” și BC „Banca Socială” SA.

A fost încasat, în mod solidar, de la SRL „Azolux” și BC „Banca Socială” SA în beneficiul lui Alexandru Gheaur cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 25000 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Adrian Manolache în interesele lui Alexandru Gheaur privind recuzarea judecătorilor Curții de Apel Chișinău Nina Vascan, Eugenia Fistican și Vladislav Clima.

Împotriva încheierii menționate, Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache a depus la 22 mai 2017 cerere de revizuire.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017 cererea de revizuire a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2017 a fost respins recursul declarat de Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017.

La 12 februarie 2018, Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache a depus cerere de revizuire a deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2017, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a deciziei revizuirea căreia solicită și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de recurs înaintată împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017.

În motivarea cererii de revizuire a invocat dezacordul cu decizia revizuirea căreia solicită, considerând că aceasta a fost adoptată cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar concluziile acesteia sunt contradictorii.

La 21 aprilie 2018, Oleg Gladîș, reprezentat de avocatul Constantin Lazari a depus referință la cererea de revizuire, solicitând respingerea cererii de revizuire depusă de Alexandru Gheaur, prin intermediul reprezentantului său avocatul Adrian Manolache și menținerea deciziei Curții Supreme de Justiției din 20 decembrie 2017.

La 15 mai 2018, BC „Banca Socială” SA a depus referință la cererea de revizuire, solicitând respingerea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

Conform art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

După cum rezultă din actele cauzei, revizuentul Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache, cu referire la prevederile art. 449 lit. b) CPC, a invocat că decizia Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2017 a fost adoptată cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar concluziile acesteia sunt contradictorii.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În sensul normei enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării deciziei, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, să fie descoperite după ce decizia judecătorească devine irevocabilă.

De altfel, art. 449 lit. b) CPC, indică asupra unor circumstanțe (fapte) necunoscute anterior petiționarului, dar întrucât examinarea fondului cauzei prezumă că instanța a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, este evident că o condiție esențială pentru admiterea revizuirii este că și instanței nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute aceste circumstanțe (fapte).

Pentru acest motiv de revizuire esențial este ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării deciziei a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire.

Așadar, ca o condiție obligatorie de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele (faptele) să fi existat obiectiv până la data pronunțării deciziei, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea deciziei. Faptele noi apărute după darea deciziei pot servi temei de adresare cu o nouă cerere în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

În același timp, revizuentul trebuie să probeze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element indispensabil al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) CPC, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Astfel, cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache precum că decizia revizuirea căreia solicită, a fost adoptată cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar concluziile acesteia sunt contradictorii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, or revizuentul nu a invocat careva circumstanțe noi ale cauzei, care i-au devenit

cunoscute după pronunțarea deciziei revizuirea căreia se solicită, condiție însă care este direct impusă prin lege.

Or, argumentele revizuentului din cererea de revizuire au fost invocate și în cererea de recurs declarată împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017, fiind apreciate de completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în cadrul examinării recursului și emiterii deciziei din 20 decembrie 2017, astfel acestea nu pot constitui motiv pentru revizuire.

Situația de fapt impune de a remarca la capitolul dat că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri sau încheieri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a deciziei contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că revizuentul Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache în cererea de revizuire nu a invocat niciun temei, care s-ar încadra în prevederile art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea încheierii.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată prin prisma principiului securității raporturilor juridice.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (*Roșca v. Moldova*, § 25, *Popov nr. 2 vs. Moldova*).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Gheaur, reprezentat de avocatul Adrian Manolache împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Alexandru Gheaur împotriva Societății cu Răspundere Limitată

„Azolux”, Băncii Comerciale „Banca Socială” Societate pe Acțiuni cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de ipotecă și a acordurilor adiționale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Iuliana Oprea

Ion Druță